

Szülősegítő szolgáltatások Kunszentmiklóson

A Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közalapítvány kiírásában Egyesületünk által megnyert „Szülősegítő szolgáltatások támogatása” című pályázati programnak köszönhetően 2008. elején heti egy alkalommal másfél órás művészetterápiás szülőcsoportot tartottunk 11 héten keresztül Kunszentmiklóson egy alapítványi iskolában SNI-s gyermekek szülei részére.

Az alapítványi iskola, amelyben az alkalmakat tartottuk főként a helyi roma közösség számára nyújt óvodai ellátást.

Egy korábban indított csoport már működött itt az asszonyok számára, így erre a kapcsolatra építve hirdettük meg az apák számára a klubot.

A csoport filozófiájában nem a gyerekek valamelyik sni kategóriában tartozása állt, amely bizonyos problémákat adhat a szülőknek a nevelés során, hanem a szülők általánosságban vett önismeretének szélesítése, és ezen keresztül a társas kapcsolatok támogató közegének megépítése volt a cél.

Teret kívántunk adni az alkalmakkal, hogy kötetlen beszélgetés formájában a mediációs technikák és a kreatív művészetterápiás módszerek alkalmazásával a közösségi együttműködések javítása cél megvalósuljon.

A csoporton roma és nem roma szülők is részt vettek, de a roma szülők részaránya nagyobb volt.

Az apaklub összefoglaló értékelésében a következők fogalmazódtak meg.

A csoport működése szempontjából nehezítő körülmény volt több olyan társadalmi és kulturális probléma előbukkanása, amelyet a csoportindítás előtt nem lehetett érzékelni. Ezek kreatív feldolgozásával mintát lehetett adni eddig nem használt konfliktuskezelési technikákból.

Általánosságban az mondható el, hogy bár a felszínen nem látszik, de ellentét van a fehér (magyar) emberek és a cigány lakosság között. Ezekről a csoportban nyíltan lehetett beszélni és megérteni ezt a működést.

Sokan élnek szegénységben, de nem kapnak semmi plusz juttatást. A csoport egy olyan szolgáltatás volt, amely új lehetőséget kínált, azon keresztül, hogy a résztvevők önmaguk jobb megértésével életük jobb alakítójává tudtak válni.

További probléma a személyes gazdasági helyzetéhez volt köthető, amelyben a roma közösségen belül is jelentős különbségek adódnak, amely egyfajta hierarchiát eredményezett a személyes viszonyokban. A csoport foglalkozott azzal is, hogy ebben a hierarchikus viszonyrendszerben ki hogyan éli meg saját magát.

Ezen gazdasági különbségek kialakulásához természetesen sok összetevő vezet. Az iskolázottság, a társadalmi térben a személyes anyagi lehetőségek megteremtésének sajátos formái jelentős szerepet játszanak.

Önismereti vetületben a gazdasági helyzet, és a választott megélhetési technikái egy-egy embernek titkokként, nem beszélhető témaként jelentek meg.

A térségben jelentős, nem hagyományos vallási mozgalmak is működnek. Az önismereti csoport tulajdonképpen ezek riválisaként tűnt föl, a vallási mozgalmak vezetői kommunikációjában. Ez nehezítette a csoport működését.

Elmondható, hogy az istentiszteleti alkalmak és a hozzájuk kapcsolódó tevékenységek az emberek önmagukról való gondolkodási igényének szabad kapacitását jelentős mértékben kielégítik, és azt az időt is lekötik, amelyet a különböző egyéb tevékenységek mellett az emberek erre fordítani hajlandók, vagy tudnak. Ezért is volt nagy eredmény, hogy az apák időt fordítottak a csoportra, önmaguk működésének a megismerésére.

A számunkra adott keretek között az, hogy a csoport tervezett alkalmi megvalósultak sikeren értékelhető annak ellenére, hogy a tényleges önismereti tartalmak csak felszínesen jelentek meg. A helyi körülmények között ez csak sokkal hosszabb távon lenne megvalósítható.

A felmerült igények és lehetőségek azt mutatták, hogy kapcsolatépítő akciók, közösségi események segíthetnék az egyes emberek életét.

Ezekre építve nagyobb lehetősége lenne a klubszerű beszélgetéseknek, hiszen a már meglévő közös tapasztalatok, amelyekben már megjelent az igényekre történő reagálás, közös fogalmi rendszert is generáltak, a megtörtént események nyelvezetét, amelyek segítségével a személyesebb szintek eseményei is megfogalmazhatóbbakká válnak.

Az Apaklub által lehetőségük nyílt a résztvevőknek arra, hogy olyan önismeret birtokába kerüljenek, amelyet figyelembe véve a későbbiekben jobban tudják alakítani személyes életüket, és közösségbeli helyzetüket.